

משלחות

משלחת על קב"ם

סביב שולחן מוארך ישבו השבוע אנשים נכבדים מאוד. הם עמדו גם להחליט כמה החלטות חשובות. בחוג ציפו בחרדה שלושה צעירים וצעירה להכרעה גורלית: מי מהם נוסע למגילה, בירת-המיליפינים?

הטיול היה קוסם מכדי שמישהו יסכים לו וותר עליו בשל דברים קטנים. השיקול הקר: מי מהמועמדים מסוגל לעשות יותר במשחקי אסיה, עבר לסעיף שני בסדר היום של ישיבת הוועד האולימפי הישראלי; והפתרון היה לפי מיטב המסורת של שיטת הפיפטי-פיפטי. **קרב בין עמקנים.** עד לשבוע האחרון לא היה ברור אם בכלל תשתתף ישראל במשחקים. האוצר עסק בספורט חדש ומקורי, הצביע על כל דבר פרט על קופתו שלו. הוא שכח את רוחתו האחרונים ממשחקי הגביע לכדורגל, והתעלם כליל מהחשיבות הגדולה של ייצוג ישראלי בחלק העולם המאוכלס מיליארד תושבים. אך לבסוף מצא לנחוץ ל"שחרר סכום פעוט, שהספיק בדיוק לשלושה ספורטאים; וכדי לבחור בהם נחלצו העסקנים לקרב הגדול: למועז מהיריב ייצוג גדול מזה של הצד שכנגד. ההחלטה, כמקוה, לא באה, וההכרעה הועברה אל שני יושבי הראש. הם לא התעמקו הרבה בבעיות הספורט טיכיות והתמלולתיות שהועלו בישיבה, עשו חשבון פשוט שאהובה קראוס, אלופת הקפיצה לגובה היא חברת הפועל. שיואב רענן, קפצן למים, הוא מכבי ואילו הקלעי המצטיין דב בן-דוב הוא חבר מועדון הציידיים. אך חבר הפועל למעשה, בפועל או לא בפועל. ד"ר משה הרניק, נשיאו המכבי של הוועד ומרדכי זיליסט הנשיא מטעם הפועל התכנן סו בחדר מסוגר, הסתודדו שעה קלה, הוציאו את המסקנה הפשוטה: ההרכב הוא בסדר, אך המלווה יהיה איש מכבי. הוא נבחר על ידם במקום. שמו: ד"ר משה הרניק, המנתח הידוע של בית-החולים אטותא, שלא המתין לחסדי-האוצר, קנה את כרטיס-הטיסה בכספו הפרטי.

כדורגל

שערים עשירים

השבוע עמד מאזן הטיול הדרום-אפריקאי ב-21 שערים לעומת 7 לזכות הנבחרת הישראלית*.

שפע המסיבות, התפילות בבתי-הכנסת, ו"המתנות היקרות, לא פגם בכושרה של הקבוצה, ובכל מקום שנתגלתה פירצה הבקיעה היא מספר שערים שייזכר לתקופה ארוכה בתולדות הכדורגל הדרום אפריקאי. 100 אלף צופים חזו בחמשת המשחקים הראשונים, ביניהם כושים רבים, שהושבו במקומות המיועדים רק להם, הריעו ממושכות לכל שער ישראלי.

אך בין משחק למשחק עשו הישראלים חיל בשטח אחר: עשרת הרווקים שבנבחרת היו חומר-גלם רצוי מאד לבנות עשירי היהודים כותב אחד המלוחים: "יש סיכויים רבים שכמה שחקנים ישכרו לעצמם בדרך חזרה מטוסים מיוחדים."

"אטבח אל יהוד"

קריאת התגר הערבית המפורסמת יצאה השבוע מהכפר הערבי לשעבר יהוד, הזכירה לתושבים את הימים הרעים מלפני שש שנים. 22 שחקנים, כמעט כולם יוצאי צפון-אפריקה, התייצבו למשחק כדורגל בתלבושות שונות: הפועל יהוד והפועל בית-ליד. הן לא היו בעלות איכות גבוהה, אך לפחות היו שות בדבר אחד: רגשות מיותרת. כי כאשר החל המשחק היה ברור שהמתח הפשוט של תחרות ספורטיבית הפך בין שורות ה"אוהדים היריבים לפתיל בוער, שקצהו מסתיים בחבית-אבק שריפה.

כאשר היתה התוצאה 0:0 התקוטטו לפתע שני שחקנים, גררו אחריהם את חסידיהם לקרב אכזרי של אגרופים, מקלות וסכינים, שלא היה כמותו על מגרש כדורגל בארץ. הטבח היה גדול, הביא לבית החולים כמה פצועים. אך הספורטאים האמיצים לא היו כלל גיבורים כפי שהראו זאת בוירה: כאשר הופיעה המשטרה באופק הכפר, נמלטו כולם כאיש אחד. השאירו את הקהל עומד בפה פעור.

של הרוקה מבצניק מועדן את עור הפנים: מוריד את הנמשים, כתמי-שמש, ופצעי-בגרות מבהיר את העור המפיק: ת"א, רח' המלך ג'ורג' 54

מועדים לשעתי! **אכספולט** הסוגריה החדשה לחג החרות 20 סיגריות 350 פוטרות אחים בדיני בע"פ

מוצרי "ארטיק" הנם כשרים לפסח למהדרין מן המהדרין שלגון שוקו - מוצר חלב לימון - סתמי (פירות) בהשגחת הרבנות בבת-ים

סיוס

התחרות "ארטיק"

פרס ראשון: מסע באירופה כולל הארחה של 8 ימים בכריסל פרס שני: מקרר חשמלי "פילקו" פרס שלישי: אופנע חדש מסוג BSA ועוד פרסים רבים יקרי ערך.

מועד הסגירה: 10 למאי 1954

אל נא תשכחו לשלוח את שטרי הסלעים יחד עם השאלונים.

שמות הזוכים ימסרו בציבור

ע"י חבר שופטי התחרות

בחסותו האדיבה של ראש מועצת בת-ים

ב-30 למאי 1954 ב-16.00 אחה"צ

באולמי ביהח"ר "ארטיק", בת-ים

מוצרי "ארטיק"

הנם טעימים ובעלי

עדר תזונתי רב

המחירים לצרכן:

שלגון שוקו 75 פרי

לימון - גלידה פירות 50 פרי